

Africké fialky (Saintpaulia)

Africké fialky patria medzi najčastejšie pestované izbové rastliny na celom svete. U nás je to aj veľmi obľúbená kancelárska rastlina. Prvý krát bola do Európy dovezená nemeckým barónom Waltrom von Saint Paul-Illaire z Tanzánie v roku 1893. Už v tomto roku bola prvý krát vystavovaná v belgickom Gente na záhradníckej výstave. Od tej doby bolo vyšľachtených mnoho kultivarov z pôvodných prírodných druhov. Pre mnoho ľudí predstavuje pestovanie a šľachtenie veľké hobby. Vznikajú špecializované kluby pestovateľov fialiek pričom najstaršie sú v USA. Mnohé sú v Austrálii, Nemecku... V Rusku a krajinách bývalého sovietskeho zväzu má šľachtenie fialiek tiež významné úspechy. Aj keď kultivary z týchto krajín nie sú až tak ustálené. V prírode sú príslušníci rodu saintpaulia vzácní. Ich pôvodné biotopy miznú spolu s odlesňovaním územia. Sú to predovšetkým horské lesy Kene a Tanzánie. Prírodné prostredie sa dá charakterizovať ako vlhké (ovzdušie) a rašelinová pôda. Rod Saintpaulia patria do čeľadi Gesneriaceae druh. V prírode bolo klasifikovaných 20 druhov a 4 poddruhy.

Pestovatelia podľa amerického združenia (AVSA - African Violet Society of America) rozdeľujú Saintpaulie do 5 skupín podľa vzrastu:

- mikrominiatúry (microminiature)- rastliny do 6 cm,
- miniatury (miniature)- rastliny od 6 do 15 cm,
- polominiatúry (semiminiature) - rastliny od 15 do 20 cm,
- štandardné (standard) - rastliny od 20 do 40 cm,
- veľké (large) - rastliny od 40 do 60 cm.

Pestovanie:

Najvhodnejšia teplota na pestovanie je 20-25 OC. Pre pestrolisté druhy je to teplota o niečo nižšia – 18-20 OC. Vhodné je pre ne stanovište bohaté na svetlo. Najvhodnejším miestom je na severovýchodnom okne, pričom by sa mali chrániť pred priamym slnkom. Záleží to tiež na ročnom období. Problémy s popálením listov bývajú predovšetkým v lete. V zime tolerujú aj priame slnko. Je dobré rastlinu pravidelne otáčať, aby mala pravidelný vzrast. Rastliny neznášajú prievan a ani príliš stojaci vzduch. Závlaha je tiež dôležitá vec. Majú radi vysokú vzdušnú vlhkosť a skôr suchý a vzdušný substrát. Väčšina pestovateľov uprednostňuje spodné polievanie do misky. Sú ale aj názory, že pri zriedkavejšom polievaní môžeme polievať zhora, nesmie však zmoknúť stredová ružica. Viacero pestovateľov – zberateľov pestuje v dôsledku nedostatku miesta rastliny po umelým svetlom. V týchto podmienkach sa dá ľahšie zabezpečiť aj vysoká vzdušná vlhkosť a stála teplota. Osvetlenie môže mať farebné spektrum presne podľa požiadaviek rastlín. Pre bohaté kvitnutie potrebujú rastliny pravidelné hnojenie. Hlavné výživové prvky sú dusík, fosfor a draslík. NPK. Pri nedostatku alebo nadbytku sa prejavujú fyziologické a metabolické poruchy. Substrát by mal byť ľahký, pórovitý a mierne kyslý. Na odľahčenie môžeme do substrátu primiešať perlit.